

тетъ на свои-тъ орбиты. За потвържденіе на това мнѣніе, той говори, че таквизи кометы, като были наблюдавани въ време-то на прѣминуваніе-то имъ прѣдъ слънце-то, като са намѣрватъ тогазъ между това свѣтло и око-то на зрителя, виждатъ са като крѣгли и черны пятна, както планети-тъ Меркурій и Венера, кога са виждатъ при сжщы-тъ обстоятелства. За примѣръ отъ този родъ кометы служи тѣзи, коя-то минѣла прѣзъ слънце-то на 18 Ноемврія 1826 год., кое-то было забѣлѣжено отъ двама астрономы, кои-то произвождали свои-тъ наблюдения въ мѣста отдѣлены едно отъ друго съ голѣмо разстояніе.

Втория классъ объема кометы, въ кои-то има ятка, но нѣма непрозрачностъ; тѣ пуцѣтъ да минува свѣтлина-та прѣзъ таквизи свои части, кои-то можѣтъ да са считатъ за най-плътны. Третія классъ, кой-то е най-многочисленъ, объема въ себе си кометы, съвршенно лишены отъ всяка вѣрда ятка, а състоящи са отъ вещество до толкозъ разредено, що-то на земя-та нѣма нищо нему подобно. Кометы-тъ, нарѣчени съ имена-та на Енке и Біела, по видимому, принадлежатъ на този классъ. Даже Халліе-ва-та комета, по мнѣніе-то на Съръ Джонъ-Хершеля, въ послѣдньо-то си завръщаніе, по видимому, съвршенно са обрнѣла на пара, кога то минувала прѣзъ перихелия.

Освѣнь Лапласова-та небулозна (мѣглива) хипотеза нѣмало съставена нито една теорія, по коя-то да може да са обясни происхожденіе-то на тѣзи скитници тѣла. Не му е тука мѣсто-то да влѣзвамы въ подробно развитіе на този прѣдмѣтъ; но можемъ да направимъ само нѣколко кратки бѣлѣжки. Лапласъ, като слѣдвалъ заключенія-та на Съръ Уильямъ Хершеля, приложилъ теорія-та на този астрономъ върху образование-то на слънчова-та система, като объема кометы-тъ, както и планети-тъ съ тѣхны-тъ скитници. Тѣзи теорія прѣдполага, че първоначално-то хаотическо състояніе на вещество-то, отъ кое-то сж станѣли всички слънца и мірове, было мѣглообразно, както вещество-то, кое-то съставлява нашкы-тъ на кометы-тъ. Тѣзи мѣглообразна течностъ, распрьснѣта по всичко-то пространство, сжстиява са споредъ закона на тяготѣніе-то около извѣстны центрове. Частицы-тъ ѳ, като са движѣтъ къмъ тѣзи централны точки, срѣщѣтъ са съ неравны скорости и противоположны направленія, отъ кое-то са поражда едно въртѣніе около ось въ всячка-та течна масса, коя-то отъ това и пріема сферическа форма.

Веднажъ като са допустне, че са е образвала сферическа фигура и са е наченѣло въртѣніе около ось, лесно са разумѣва, по кой начинъ отъ въртяща-та са масса може да са произведе една система отъ планети, кои-то да имѣтъ почти въ всички отношенія сжщы-тъ свойства, съ кои-то са отличаватъ планети-тъ, кои-то принадлежатъ на наша-та собствена система. Ако чрѣзъ лучеотпущаніе-то на топлина-та тѣзи мѣглива масса постыпенно са смалява въ объемъ, то, споредъ единъ законъ за въртящы-тъ тѣла, трѣба да произлѣзе едно нарастаніе въ скорость-та на въртѣніе-то. Това може да са продѣлжава до дѣто центробѣжна-та сила, коя-то расте бърже съ скорость-та на въртяще-то са тѣло, надмине сила-та на тяжесть-та при екуатора, дѣто ще са откъсне единъ поясъ пареобразна течностъ, като една гривна, коя-то ще си остане отдѣлно въ простран-